

[Einer-Jensen.]

Medlem jo efterhaanden svang sig saa højt til Vejrs, at det var umuligt at følge med, at hans Parti ikke vilde være med. Naa, det er der jo ikke noget at gøre ved, hvis det da ikke skulde lykkes os at faa det ærede Parti til at skifte Standpunkt. Der har tidligere været Tilfælde, hvor vi har beskæftiget os med Arbejdsløshedslove, hvor det ærede Parti i Løbet af meget kort Tid har skiftet Standpunkt, har stemt imod den ene Gang og faa Maaneder efter har stemt for: Jeg vil haabe, at det, inden Lovforslaget kommer til endelig Afstemning, er lykkedes at faa det ærede Medlem til at skifte Standpunkt.

Erik Eriksen: Den højtærede Minister fandt, at Debatten her i Salen i særlig Grad havde været præget af Vælgermødtoner, og deraf maa man naturligvis slutte, at Ministeren har benyttet Aftenen i Gaar og Formiddagen i Dag til at forberede det saglige Indlæg, han fremkom med under Forhandlingen her i Dag.

Ministeren sagde, at jeg havde vildledt Befolkningen. Jeg har længe vidst, at der var nogle Ministre, der var ved at blive Mimoser, men saa galt, som det efter Socialministerens Tale her synes at være, troede jeg nu alligevel ikke, det var. Jeg kan ikke se, at der er noget ondt i, at vi fra Oppositionens Side, om jeg saa maa sige, prøver at lære lidt af de gamle Dages Socialdemokrater. (*Einer-Jensen:* Det kan I ikke). Nej, men vi forsøger paa det. Jeg skal indrømme, at man paa den Side har visse store Rekorder, men det maa vi aabenbart ikke tale om nu. Derfor var det, jeg tillod mig at spørge efter det Handlingens Gry, man i sin Tid bebudede skulde tændes, men det fik jeg ikke noget at vide om. Man fik at vide, at det var en helt forkert Opfattelse, at Samfundet var socialistisk; det var det ikke endnu, sagde Ministeren. Men naar Ministeren siger, at Samfundet endnu ikke er socialistisk, synes jeg, at han, f. Eks. af Hensyn til de Radikale, skulde fortælle lidt om, hvad det skulde blive i Fremtiden — det kunde jo have sin Interesse.

Ministeren sagde med Hensyn til Beskæftigelsen, at dansk Industri i Dag beskæftigede flere, end Tilfældet nogen Sinde har været. Det er vi enige om, men jeg gør opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen i Gaar sagde, at vi maatte være klar over, at i Industrien var der ikke nogen Mulighed for nogen Merbeskæftigelse, og saa synes jeg dog, det er saare naturligt,

at vi spørger: Hvad er Regeringens Beskæftigelsespolitik?

Det maa da ogsaa være rimeligt at spørge Regeringen, om den har undersøgt, hvorledes f. Eks. den samme Kapitalstørelse anbragt i henholdsvis Landbrug og Industri skaber Beskæftigelse. Jeg skal i saa Henseende henvise til det af det ærede Medlem Hr. Kyed samlede Materiale, der viser, at forøger vi Landbrugseksportens Varemængde med for 1 Mill. Kr.'s Værdi, skaffes der herved i første Omgang Arbejde til 3 Gange saa mange Mennesker, som den samme Merproduktion i Industrien vilde give. Jeg synes, det er rimeligt at spørge, om Regeringen ikke har noget af den Slags Ting under Overvejelse.

Ministeren sagde videre i sit Indlæg, som jeg altsaa maa gaa ud fra skulde være et meget sagligt Indlæg, at der var ingen Erhverv, der var mere beskyttet end Landbruget. Her maa man spørge, om det virkelig ikke er muligt for Ministeren at se Forskellen paa Vilkaarene for Hjemmeindustrien og Eksporterhvervet. Er det virkelig muligt, at Regeringen slet ikke har set den Stigning, der har været i Aktier og Industripapirer? Tror Ministeren, at det er lige saa fordelagtigt f. Eks. at lave Smør som at lave Galocher? Og saadan kunde jeg blive ved. Nej, Udviklingen, saadan som den er foregaaet ude paa Landet, med Flugt af Kapital og Arbejdskraft, taler sit eget Sprog. Den Kendsgerning, at vi ude paa Landet mangler Medhjælp, har Ministeren ikke kunnet rokke ved — i saa Henseende kan man blot henvise til Avisernes Annoncespalter, de fortæller i allerhøjeste Grad om Forholdene derude.

Selv den radikale Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, var aabenbart klar over, at der i Forbindelse med dette Forslag, som det nu foreligger, var visse Ulemper. Det ærede Medlem sagde, at saa man paa Beskæftigelsesforholdene i Landbruget, var der kun een Vej at gaa, og det var Udstykningens Vej, og det samme var Ministeren for øvrigt ogsaa inde paa. Men dette er kun Udtryk for nogle kønne Ønsker; andet eller mere er det ikke, idet enhver ved, at øget Udstykning betyder øget Produktion, og den naturlige Forudsætning for at gaa til en øget Produktion maa dog være den, at den efterfølges af en øget Afsætning.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg kan ikke følge det ærede Medlem Hr. Rager, naar han siger, at ved Behandlingen af et Forslag som dette maa vi se bort fra de sekundære Ulemper, som det maatte have.